

บทคัดย่อ

การเรียนกวดวิชาในปัจจุบันนับได้ว่าเป็นการมีความสำคัญต่อการเป็นอาวุธสมองในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาทัศนคติการเรียนกวดวิชา ทัศนคติการเรียนในชั้นเรียนก่อนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พฤติกรรมการเลือกเรียนกวดวิชา และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการเรียนกวดวิชา เปรียบเทียบระหว่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์ ปีการศึกษาพ.ศ. 2549 - 2551 เนื่องจากอยู่ในช่วงระบบการรับเข้ากลาง (Admissions) ล่าสุด โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 184 ราย และนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพจำนวน 190 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) t-test (Independent sample t-test) ค่าไคสแควร์ (Pearson chi-square) และค่าความสัมพันธ์ (Pearson correlation) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการเรียนกวดวิชาและค่าระดับคะแนน GPAX มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยทั้งสองสถาบันส่วนใหญ่จบการศึกษามาจากโรงเรียนรัฐสังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ครอบครัวอยู่ในช่วง 50,001 - 100,000 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรม พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญด้านการเรียนกวดวิชามากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาอยู่ระหว่าง 5 - 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเน้นเรียนกลุ่มทำคะแนน GPA เป็นหลัก ขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาอยู่ในช่วง 2 - 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเน้นเรียนกลุ่มทำคะแนน O-NET เป็นหลัก โดยทั้งสองสถาบันนิยมเรียนกวดวิชาสำหรับการเปิดสอนตลอดปี และเป็นสถานที่กวดวิชาเฉพาะที่ โดยเลือกเรียนช่วงวันเสาร์ -

อาทิตย์ มากที่สุด และมีค่าใช้จ่ายการเรียนกวดวิชา 5,000 - 10,000 บาทต่อภาคเรียน สำหรับปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดนั้น พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ ต่อ ความสามารถของวิทยากร ชื่อเสียงสถาบันกวดวิชา และคุณภาพการสอน มากกว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แต่กลับให้ความสำคัญต่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน รวมถึง การได้เรียนกับวิทยากรโดยตรง (สด) น้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า สังเกตการศึกษา และค่าระดับคะแนน GPAX มีความสัมพันธ์กับการเรียนกวดวิชา ส่วนอาชีพของผู้ปกครองนั้น พบว่า มีเพียงของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนกวดวิชาอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับทิศทางของความสัมพันธ์ด้านทัศนคติ พบว่า นักศึกษาทั้งสองสถาบันมีทัศนคติ ทางด้านการเรียนกวดวิชากับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาไปในทิศทางเดียวกันอย่างมี นัยสำคัญ ส่วนด้านปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด พบว่า สำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปัจจัยสถานที่อยู่ใกล้ที่พัก การประชาสัมพันธ์ การมีหลักสูตรหลากหลายให้ เลือกเรียน การส่งเสริมการตลาด คุณภาพเอกสารการสอน และจำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสม กับหลักสูตร ล้วนแล้วแต่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพนั้นพบแต่เพียง ปัจจัยของจำนวน ชั่วโมงเรียนเหมาะสม กับหลักสูตร เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญแต่กลับเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

(รายงานวิจัยนี้มีจำนวนหน้าทั้งสิ้น 78 หน้า)

คำสำคัญ : การเรียนกวดวิชา